

Θεσσαλιώτιδος Τιμόθεος: Οι Άγιοι Κύριλλος και Μεθόδιος ως φορείς πίστewς και πολιτισμού

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Θεσσαλιώτιδος και Φαναριοφερσάλων](#)



Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Θεσσαλιώτιδος κ. Τιμόθεος, το απόγευμα της Κυριακής 10 Μαΐου 2026, προέστη της ιεράς Αγρυπνίας στο Ιερό Μετόχιο Αγίου ιερομάρτυρος Σεραφείμ Καρδίτσης, ενώπιον της τιμίας κάρας του οσίου πατρός ημών Στυλιανού του Παφλαγόνος.

Ο Σεπτός Ποιμενάρχης στο θείο κήρυγμά του, αναφέρθηκε στους μεγάλους Ισαποστόλους και Φωτιστές των Σλάβων, Αγίους Κύριλλο και Μεθόδιο, τους Θεσσαλονικείς αυτούς αδελφούς, οι οποίοι με το ιεραποστολικό, πνευματικό και πολιτιστικό τους έργο σφράγισαν την πορεία ολόκληρων λαών και κατέστησαν το

όνομά τους άρρηκτα συνδεδεμένο με τη διάδοση του Ευαγγελίου και την καλλιέργεια της ορθοδόξου πίστεως στον σλαβικό κόσμο.

Αρχικώς, ο Σεβασμιώτατος τόνισε ότι οι δύο Άγιοι έζησαν τον 9ο αιώνα, σε μία περίοδο κατά την οποία η Βυζαντινή Αυτοκρατορία βρισκόταν στο απόγειο της πνευματικής και πολιτιστικής της ακτινοβολίας. Δεν επρόκειτο, όπως χαρακτηριστικά επεσήμανε, μόνο για μία αυτοκρατορία ισχύος και κυριαρχίας, αλλά για μία δύναμη πολιτισμού, παιδείας και πνευματικής προσφοράς προς τους λαούς που περιέβαλλαν τον βυζαντινό κόσμο. Μέσα σε αυτό το ιστορικό πλαίσιο αναδείχθηκαν οι δύο μεγάλοι αδελφοί από τη Θεσσαλονίκη, οι οποίοι σπούδασαν στην Κωνσταντινούπολη και μαθήτευσαν κοντά στον Μέγα Φώτιο, τον φωτισμένο εκείνο Πατριάρχη Κωνσταντινουπόλεως, ο οποίος με τη σοφία, την πίστη και το ιεραποστολικό του φρόνημα προσέφερε ανεκτίμητες υπηρεσίες στην Εκκλησία.

Υπογράμμισε ότι οι Άγιοι Κύριλλος και Μεθόδιος δεν πορεύθηκαν προς τους λαούς ως κατακτητές ή επιβολείς, αλλά ως φορείς του φωτός του Χριστού και της αληθείας του Ευαγγελίου. Οι αποστολές τους πραγματοποιήθηκαν κατόπιν αιτημάτων των ίδιων των λαών και με την ευλογία της Εκκλησίας και της Βυζαντινής Αυτοκρατορίας, ώστε να μεταφέρουν όχι μόνο το κήρυγμα της πίστεως, αλλά και την πνευματική, πολιτιστική και νομοθετική εμπειρία της Ρωμηοσύνης.

Στη συνέχεια αναφέρθηκε στις πρώτες αποστολές των δύο Αγίων προς τους Άραβες της Μικράς Ασίας και προς τους Χαζάρους, όπου εργάσθηκαν με ζήλο και αφοσίωση, δίνοντας μαρτυρία για τον Ιησού Χριστό. Ωστόσο, όπως επεσήμανε, το κορυφαίο έργο τους πραγματοποιήθηκε στις σλαβικές περιοχές, στη Μεγάλη Μοραβία και στις βουλγαρικές χώρες, όπου κατόρθωσαν να μεταδώσουν την πίστη του Χριστού και να θεμελιώσουν μία ολόκληρη πνευματική και πολιτιστική παράδοση.

Ιδιαίτερη έμφαση έδωσε ο Σεβασμιώτατος στο γεγονός ότι το έργο των Αγίων δεν περιορίσθηκε μόνο στο καθαρά ιεραποστολικό επίπεδο, αλλά συνδέθηκε άμεσα με την παιδεία και τον πολιτισμό. Οι δύο αδελφοί δημιούργησαν το γλαγολιτικό αλφάβητο, το οποίο αποτέλεσε τη βάση για το μεταγενέστερο κυριλλικό αλφάβητο που χρησιμοποιείται έως σήμερα από τους σλαβικούς λαούς. Παράλληλα, συνέγραψαν αστικό κώδικα και προσέφεραν οργανωμένη νομοθετική και πολιτιστική συγκρότηση στις περιοχές όπου εργάσθηκαν, φανερώνοντας έτσι ότι η Ορθοδοξία δεν προσφέρει μόνο πνευματική ζωή, αλλά και πολιτισμό, συνοχή και πρόοδο.



Σημείωσε ακόμη ότι οι Άγιοι Κύριλλος και Μεθόδιος έζησαν πριν από το Μεγάλο

Σχίσμα του 1054 και γι' αυτό αναγνωρίζονται και τιμώνται τόσο από την Ανατολική όσο και από τη Δυτική Εκκλησία. Υπογράμμισε ότι η κοινή αυτή τιμή αποδεικνύει την ενότητα της Εκκλησίας εκείνης της περιόδου, καθώς και τη σπουδαιότητα του έργου των δύο Αγίων, οι οποίοι δικαίως ονομάστηκαν Ισαπόστολοι και Φωτιστές των Σλάβων.

Συνδέοντας το πρόσωπο και το έργο των Αγίων με το ευαγγελικό ανάγνωσμα της Κυριακής της Σαμαρείτιδος, αναφέρθηκε στον διάλογο του Κυρίου με τη Σαμαρείτιδα και ιδιαίτερα στον λόγο του Χριστού περί των «χωρών λευκών προς θερισμόν». Όπως τόνισε, ο Χριστός αποκάλυψε στους μαθητές Του ότι οι ανθρώπινες καρδιές ήταν πλέον έτοιμες να δεχθούν τον σπόρο της αληθείας και της γνώσεως του Θεού. Οι Άγιοι Κύριλλος και Μεθόδιος υπήρξαν εκείνοι που ανταποκρίθηκαν σε αυτή την πρόσκληση του Κυρίου, πορευόμενοι σε τόπους μακρινούς και δύσβατους για να σπείρουν τον λόγο του Θεού και να οδηγήσουν λαούς ολόκληρους στη γνώση του ζώντος και αληθινού Θεού.

Οι δυσκολίες και οι στερήσεις που αντιμετώπισαν οι δύο Άγιοι κατά τη διάρκεια των ιεραποστολικών τους περιοδειών ήταν μεγάλες. Υπενθύμισε ότι την εποχή εκείνη δεν υπήρχαν οι δυνατότητες μετακινήσεως και επικοινωνίας που υπάρχουν σήμερα, αλλά οι Άγιοι ταξίδευαν μέσα σε αντίξοες συνθήκες, υπομένοντας κόπους, κακουχίες, ψύχος, ζέστη, πολύχρονες πορείες και συχνά την απόρριψη και την απαξίωση από ανθρώπους που δεν ήταν έτοιμοι να αποδεχθούν το μήνυμα του Ευαγγελίου. Παρά τις δυσκολίες αυτές, παρέμειναν σταθεροί στο έργο τους, με πίστη, επιμονή και θυσιαστική αγάπη προς τον Χριστό και τον άνθρωπο.



Επιπλέον, τόνισε ότι το έργο των Αγίων Κυρίλλου και Μεθοδίου αποτέλεσε την

αφετηρία για τον εκχριστιανισμό και άλλων λαών, όπως των Ρώσων του Κιέβου, οι οποίοι αργότερα ζήτησαν από την Κωνσταντινούπολη να αποστείλει ιεραποστόλους για να τους κηρύξουν τον Ιησού Χριστό και να τους εισαγάγουν στην ορθόδοξη πίστη. Στο πλαίσιο αυτό μνημόνευσε και τον Άγιο Αρσένιο Καλοβριανό, ο οποίος συνέχισε το έργο της ιεραποστολής στη Ρωσία και τιμάται μέχρι σήμερα από τον ρωσικό λαό.

Ο Σεβασμιώτατος υπογράμμισε ότι ο Ελληνισμός και η Ορθοδοξία έχουν διαχρονική υποχρέωση να μεταλαμπαδεύουν το πνεύμα αυτό της πίστεως, της παιδείας και της προσφοράς προς τον άνθρωπο, ακολουθώντας το παράδειγμα των Αγίων Κυρίλλου και Μεθοδίου, οι οποίοι προσέφεραν όχι μόνο εκκλησιαστικό έργο, αλλά και βαθιά πολιτιστική και κοινωνική αναγέννηση στους λαούς που διακόνησαν.

Μέσα σε αυτή τη χαρά της εορτής των Αγίων και της αναστάσιμης περιόδου, ο Σεβασμιώτατος ανέφερε ότι οι πιστοί προσήλθαν στην ιερά Αγρυπνία για να τιμήσουν τους Αγίους, να διδαχθούν από τη ζωή και τους αγώνες τους και να αντλήσουν πνευματική δύναμη από το παράδειγμά τους. Παράλληλα, απηύθυνε πατρικές ευχές προς τον Καθηγούμενο της Ιεράς Μονής Κορώνης, πατέρα Μεθόδιο, ο οποίος άγει τα ονομαστήριά του, ευχόμενος ο Θεός να τον ενδυναμώνει στην επιτέλεση των ιερατικών και πνευματικών του καθηκόντων, να του χαρίζει πλούσιους πνευματικούς καρπούς και να τον αξιώνει να συνεχίζει τη διακονία του με το ίδιο ιεραποστολικό και θυσιαστικό φρόνημα που χαρακτήριζε τον προστάτη Άγιο του, τον Άγιο Μεθόδιο.















